

Arbetslivs- och jämställdhetsutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om integritetsskydd i arbetslivet och 10 § i lagen om kontroll av brottslig bakgrund hos personer som arbetar med barn

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om integritetsskydd i arbetslivet och 10 § i lagen om kontroll av brottslig bakgrund hos personer som arbetar med barn (RP 97/2018 rd): Ärendet har remitterats till arbetslivs- och jämställdhetsutskottet för betänkande.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- specialsakkunnig Johanna Ylitepsa, arbets- och näringsministeriet
- jurist Aki Eriksson, Regionförvaltningsverket i Södra Finland, ansvarsområdet för arbetarskydd
- dataombudsman Reijo Aarnio, dataombudsmannens byrå
- överinspektör Mia Murtomäki, dataombudsmannens byrå
- jurist Paula Ilveskivi, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf
- juris kandidat Anna-Riitta Wallin.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- justitieministeriet
- Akava ry
- Finlands näringsliv rf
- Företagarna i Finland rf
- Tjänstemannacentralorganisationen STTK rf.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår att lagen om integritetsskydd i arbetslivet ändras. I lagen görs sådana ändringar som följer av Europeiska unionens allmänna dataskyddsförordning, upphävandet av personuppgiftslagen och en ändring av strafflagen. Dessutom föreslås vissa andra ändringar i lagen om integritetsskydd i arbetslivet.

Betänkande AjUB 12/2018 rd

I propositionen föreslås det också att det i lagen om kontroll av brottslig bakgrund hos personer som arbetar med barn görs en justering som beror på en ändring av strafflagen.

Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmänt

Europaparlamentets och rådets dataskyddsförordning (EU) 2016/679 trädde i kraft den 24 maj 2016, och förordningen började tillämpas i medlemsstaterna den 25 maj 2018. Genom förordningen upphävdes Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, nedan *personuppgiftsdirektivet*, som i Finland genomförts genom personuppgiftslagen (523/1999).

Dataskyddsförordningen är en rättsakt som är direkt tillämplig och förpliktande nationellt, men den harmoniserar inte till alla delar med lagstiftningen om skydd för personuppgifter i EU:s medlemsstater utan lämnar nationellt handlingsutrymme för medlemsstaterna på samma sätt som ett direktiv. Nationellt kompletteras EU:s allmänna dataskyddsförordning av dataskyddslagen (1050/2018), som trädde i kraft vid ingången av 2019 och som upphävde personuppgiftslagen. Dataskyddslagen är en allmän lag som ska tillämpas på behandling av personuppgifter. Lagen utgör ingen självständig och samlad lagstiftningshelhet utan kompletterar och preciserar den allmänna dataskyddsförordningen och ska tillämpas parallellt med den.

Dataskyddsförordningen medger nationellt handlingsutrymme också när det gäller behandling av personuppgifter i anställningsförhållanden. Inom ramen för detta handlingsutrymme kan man komplettera och precisera dataskyddsförordningens bestämmelser så att de är anpassade efter situationerna och behoven i arbetslivet samt närmare ange de förutsättningar under vilka det är tillåtet att behandla anställdas personuppgifter.

Bestämmelser om skydd för privatlivet i arbetslivet finns i lagen om integritetsskydd i arbetslivet (759/2004). I propositionen föreslås det att i lagen görs sådana ändringar som följer av dataskyddsförordningen, upphävandet av personuppgiftslagen och en ändring av strafflagen. Dessutom föreslås det en mindre ändring i lagen om kontroll av brottslig bakgrund hos personer som arbetar med barn. Vid behandling av personuppgifter i ett anställningsförhållande ska således den nya dataskyddslagen och lagen om integritetsskydd i arbetslivet, som är en speciallag, i fortsättningen iakttas parallellt med dataskyddsförordningen. Utskottet anser att propositionen behövs och fyller sitt syfte och tillstyrker lagförslagen i den, men med följande anmärkningar och ändringsförslag.

Behandling av anställdas personuppgifter

Lagen om integritetsskydd i arbetslivet stiftades 2004. Genom den upphävdes 2001 års lag om integritetsskydd i arbetslivet (477/2001). Behovet att stifta en helt ny lag dikterades av tekniska or-

Betänkande AjUB 12/2018 rd

saker, när bestämmelserna i lagen 2004 utvidgades till att också omfatta användning av personkreditupplysningar, narkotikatest och videoövervakning (RP 162/2003 rd, AjUB 8/2004 rd).

Enligt 3 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet får arbetsgivaren behandla endast sådana personuppgifter som har direkt relevans för arbetstagarens arbetsavtalsförhållande och som har att göra med hanteringen av rättigheter och skyldigheter för parterna i arbetsavtalsförhållandet eller med de förmåner arbetsgivaren erbjuder arbetstagarna eller med arbetsuppgifternas särskilda natur. Avvikelser från relevanskravet kan inte göras med arbetstagarens samtycke.

Enligt lagens 4 § 1 mom. ska arbetsgivaren samla in personuppgifter om en arbetstagare i första hand hos arbetstagaren själv. Om arbetsgivaren samlar in personuppgifter någon annanstans än hos arbetstagaren, ska arbetstagarens samtycke inhämtas. Arbetstagarens samtycke behövs dock inte, när en myndighet lämnar ut uppgifter till arbetsgivaren för att denna ska kunna utföra en uppgift som i lag ålagts arbetsgivaren eller när arbetsgivaren inhämtar personkreditupplysningar eller straffregisteruppgifter för utredning av en arbetstagares tillförlitlighet.

Insamling av personuppgifter samt informationskällor

Innehållet i den gällande 4 § fick sin nuvarande form 2001 när regeringen ändrade den 4 § som ingick i regeringens proposition (RP 75/2000 rd) i enlighet med arbetslivs- och jämställdhetsutskottets förslag (AjUB 3/2001 rd). I paragrafen ströks en bestämmelse om att samtycke inte krävs när uppgifterna behövs för att utreda en arbetstagares tillförlitlighet. Under riksdagsbehandlingen kompletterades paragrafen dessutom med en bestämmelse enligt vilken arbetstagarens samtycke inte behövs, när en myndighet lämnar ut uppgifter till arbetsgivaren för att denna ska kunna utföra en uppgift som i lag ålagts arbetsgivaren eller när arbetsgivaren inhämtar personkreditupplysningar eller straffregisteruppgifter för utredning av en arbetstagares tillförlitlighet.

Enligt uppgift till utskottet är det uppenbart att sådana uppgifter om en arbetstagare som behövs för att utreda hans eller hennes tillförlitlighet enligt ordalydelsen i den gällande 4 § 1 mom. inte utan arbetstagarens samtycke får inhämtas någon annanstans än hos personen själv, utom i de fall som föreskrivs särskilt. I lagen om integritetsskydd i arbetslivet ingår det särskilda bestämmelser om utredning av omständigheter som påverkar en arbetstagares tillförlitlighet i lagens 5 a § (kreditupplysningar) och 3 kap. (användning av narkotikatest).

Dataombudsmannens tolkningspraxis och förslag

Dataombudsmannen anser i sitt utlåtande till utskottet att ordalydelsen i den tredje meningen i 4 § 1 mom. inte motsvarar de verkliga situationer då personuppgifter behandlas i arbetslivet. Dataombudsmannen föreslår att bestämmelsen ändras så att den till ordalydelsen motsvarar dataombudsmannens vedertagna tolkningspraxis i fråga om paragrafen samt de många undantag från ordalydelsen som anges i lagberedningsmaterialet till den gällande lagen om integritetsskydd i arbetslivet. Enligt dataombudsmannen nämns i detaljmotiven till lagförslaget (RP 75/2000 rd, s. 18) flera situationer och undantag från ordalydelsen, då uppgifter utan arbetstagarens samtycke kan inhämtas annanstans.

Betänkande AjUB 12/2018 rd

Dataombudsmannen har i sin avgörandepraxis motiverat utredning av en arbetstagares tillförlitlighet utan dennes samtycke med undantagen enligt motiven. Dataombudsmannen citerar till exempel i sitt avgörande dnr 147/523/2017 detaljmotiven till 2001 års lag om integritetsskydd i arbetslivet och konstaterar bland annat följande om lagens 4 §: Om arbetstagaren eller den arbetssökande inte lämnar samtycke till insamling av personuppgifter eller samtycke inte kan begäras med hänsyn till sakens natur, ska arbetsgivaren ha rätt att skaffa uppgifterna även utan samtycke på två villkor. För det första ska uppgifterna kunna inhämtas bara om de har direkt relevans för arbetsförhållandet i enlighet med relevanskravet i lagens 3 §. För det andra ska det finnas en klar grund för att personuppgifterna inhämtas som hänför sig till utredning av arbetstagarens eller den arbetssökandes tillförlitlighet. I dokumentet refereras inte själva paragraftexten och det hänvisas inte heller till den. I broschyren Integritetsskydd i arbetslivet finns motsvarande handledning om förutsättningarna för utredning av tillförlitlighet.

För att förtydliga rättsläget föreslår dataombudsmannen att ordalydelsen i den tredje meningen i 4 § preciseras på följande sätt så att den motsvarar vedertagen tolkningspraxis: Om inte något annat föreskrivs, behövs inte arbetstagarens samtycke när en myndighet lämnar ut personuppgifter till arbetsgivaren för att denna ska kunna utföra en uppgift som i lag ålagts arbetsgivaren eller när arbetsgivaren på grund av rättigheterna och skyldigheterna i arbetsavtalsförhållandet har särskilda skäl att utreda arbetstagarens tillförlitlighet.

Enligt dataombudsmannen framgår det då också av ordalydelsen i paragrafen vilken slags insamling av personuppgifter som är normal och godtagbar i arbetslivet och överensstämmer med dataombudsmannens tolkningspraxis. Meningen med ändringen är inte att ändra tolkningspraxis eller utvidga arbetsgivarens rätt till information jämfört med dagsläget.

Tolkningspraxis ses över och regleringen klargörs

Arbetslivs- och jämställdhetsutskottet konstaterar att med beaktande av grundprinciperna för lagtolkning samt att 4 § i riksdagsbehandlingen 2001 ändrades så att rätten att få information utan arbetstagarens samtycke begränsades jämfört med det som föreslogs i regeringens proposition, ska vid tolkningen i stället för detaljmotiven till 4 § i propositionen i första hand som rättskälla användas det lagberedningsmaterial som kom till vid riksdagsbehandlingen (FvUU 1/2001 rd och AjUB 3/2001 rd). Utskottet understryker att lagberedningsmaterialet och lagstiftarens syfte som framgår av det får större betydelse vid tolkningen ju nyare lagstiftning det handlar om. Utskottet påpekar också att för att motiven till en bestämmelse som ingår i en regeringsproposition ska kunna användas vid tolkningen, krävs det att bestämmelsen inte till motsvarande delar har ändrats när lagen stiftats i riksdagen.

För att 4 § 1 mom. i lagen om integritetsskydd i arbetslivet ska kunna tillämpas och tolkas på behörigt sätt, behöver regleringen om utredning av arbetstagarens tillförlitlighet klargöras. Utskottet föreslår att 4 § preciseras på det sätt som framgår närmare av detaljmotiven. Men utskottet anser att betydande ändringar inte bör göras i lagen utan en grundlig lagberedning.

Betänkande AjUB 12/2018 rd

Utredning av en arbetstagares tillförlitlighet

Utredningen av en arbetstagares tillförlitlighet är en på många sätt känslig fråga med avseende på arbetstagarens integritetsskydd. En persons tillförlitlighet påverkas av många olika faktorer. Till exempel i dataombudsmannens avgörandepraxis har med en arbetstagarens tillförlitlighet avsetts också annan tillförlitlighet än sådan som utretts med hjälp av en säkerhetsutredning, personkreditupplysningar och narkotikatest.

Lagstiftningen om utredning av tillförlitligheten har utvecklats efter det att lagen om integritetsskydd i arbetslivet stiftades, och arbetslivet har genomgått många förändringar. Lagstiftningen om utredning av arbetstagares tillförlitlighet, säkerhetsutredningslagen och regleringen om behandling av personkreditupplysningar har ändrats efter det att 4 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet stiftades. Dessutom bereds just nu ett direktiv om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten (COM(2018) 218 final), vars genomförande sannolikt kommer att förutsätta en granskning i förhållande till regleringen om behandling av arbetstagares personuppgifter. Syftet med direktivförslaget är att effektivisera genomförandet av unionsrätten genom att föreskriva om miniminormer för harmonisering av skydd för visselblåsare inom EU.

Arbetslivs- och jämställdhetsutskottet anser att det på grund av de tolkningar som gjorts i dataombudsmannens avgörandepraxis samt förändringarna i arbetslivet och lagstiftningsutvecklingen behövs en utredning av regleringen om tillförlitlighetsutredningar och dess eventuella ändringsbehov. Utredningen bör göras i form av lagberedning på trepartsbasis. I det sammanhanget bör man försöka hitta en lämplig balans mellan integritetsskyddet för arbetstagare och arbetsgivarnas behov av informationsbehandling. Samtidigt bör man beakta det direktiv om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten som är under beredning (*Utskottets förslag till uttalande*).

DETALJMOTIVERING

1. Lag om ändring av lagen om integritetsskydd i arbetslivet

4 §. Allmänna förutsättningar för insamling av arbetstagares personuppgifter samt arbetsgivares upplysningsplikt. Enligt 3 § i lagen om integritetsskydd i arbetslivet får arbetsgivaren behandla endast sådana personuppgifter som har direkt relevans för arbetstagarens arbetsavtalsförhållande. Avvikelser från relevanskravet får inte göras ens med arbetstagarens samtycke. Bestämmelser om insamling av behövliga personuppgifter finns i lagens 4 §. Enligt paragrafen ska uppgifterna i första hand samlas in hos arbetstagaren själv. Om arbetsgivaren dock samlar in personuppgifter någon annanstans än hos arbetstagaren, ska arbetstagarens samtycke till detta inhämtas. Undantag från detta är enligt det gällande 1 mom. uppgifter som en myndighet lämnar ut till arbetsgivaren för att denna ska kunna utföra en uppgift som i lag ålagts arbetsgivaren eller när arbetsgivaren inhämtar personkreditupplysningar eller straffregisteruppgifter för utredning av en arbetstagares tillförlitlighet.

I regeringens proposition föreslås det att omnämnandet av inhämtandet av straffregisteruppgifter stryks i 1 mom. och att momentet får hänvisningar till de lagar i vilka det i övrigt finns bestäm-

Betänkande AjUB 12/2018 rd

melser om insamling av uppgifter. Utskottet anser att ordalydelsen i 1 mom. bör preciseras ytterligare för att ändra tolkningspraxis och förtydliga paragrafen. Utskottet föreslår att ordalydelsen i den tredje meningen i momentet ändras så att arbetstagarens samtycke till insamlingen av uppgifter inte behövs om det finns särskilda och uttryckliga bestämmelser i lag om insamling eller inhämtande av sådana uppgifter. Dessa särskilda bestämmelser har företräde framför paragrafens allmänna bestämmelse om behovet av samtycke. Lagstiftaren har särskilt bedömt de särskilda bestämmelsernas lämplighet i respektive fall. Genom ändringen betonas det att det är bara i dessa fall som anges särskilt i lagen som insamlingen av uppgifter inte kräver arbetstagarens samtycke.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Arbetslivs- och jämställdhetsutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner lagförslag 2 i proposition RP 97/2018 rd utan ändringar.

Riksdagen godkänner lagförslag 1 i proposition RP 97/2018 rd med ändringar. (Utskottets ändringsförslag)

Riksdagen godkänner ett uttalande. (Utskottets förslag till uttalande)

Utskottets ändringsförslag

1.

Lag

om ändring av lagen om integritetsskydd i arbetslivet

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om integritetsskydd arbetslivet (759/2004) 17 § 1 mom. 3 punkten och
ändras 2 § 3 mom., 4 §, 5 § 4 mom., 16 § 2 mom. 3 punkten samt 22 och 24 §, av dem 2 § 3 mom. sådant det lyder i lag 610/2018, 4 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 457/2007 och 511/2008 samt 24 § sådan den lyder i lag 511/2008, som följer:

Betänkande AjUB 12/2018 rd

2 §

Tillämpningsområde

Utöver vad som föreskrivs i denna lag finns det bestämmelser om behandling av arbetstagares personuppgifter i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), nedan *dataskyddsförordningen*. På behandlingen av personuppgifter tillämpas dessutom dataskyddslagen (1050/2018), om inte något annat föreskrivs i denna lag. Bestämmelser om den elektroniska kommunikationens konfidentialitet och integritetsskyddet finns i avdelning VI i lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation (917/2014).

4 §

Allmänna förutsättningar för insamling av arbetstagares personuppgifter samt arbetsgivares upplysningsplikt

Arbetsgivaren ska samla in personuppgifter om en arbetstagare i första hand hos arbetstagaren själv. Om arbetsgivaren samlar in personuppgifter någon annanstans än hos arbetstagaren, ska arbetstagarens samtycke till detta inhämtas. Arbetstagarens samtycke behövs dock inte, när en myndighet lämnar ut uppgifter till arbetsgivaren för att denna ska kunna utföra en uppgift som i lag ålagts arbetsgivaren eller **om det finns särskilda och uttryckliga bestämmelser i lag om insamling eller inhämtande av sådana uppgifter**. Bestämmelser om inhämtande av säkerhetsutredning finns i säkerhetsutredningslagen (726/2014). Bestämmelser om ett förfarande för kontroll av brottslig bakgrund hos personer som väljs för arbete med minderåriga finns i lagen om kontroll av brottslig bakgrund hos personer som arbetar med barn (504/2002). Bestämmelser om rätten att få uppgifter ur straffregistret finns i straffregisterlagen (770/1993).

Arbetsgivaren ska på förhand underrätta arbetstagaren om att uppgifter samlas in för utredning av dennas tillförlitlighet. Om arbetsgivaren skaffar personkreditupplysningar om arbetstagaren, ska arbetsgivaren dessutom informera arbetstagaren från vilket register uppgifterna skaffas. Har uppgifter om arbetstagaren samlats in någon annanstans än hos arbetstagaren själv, ska arbetsgivaren informera arbetstagaren om de uppgifter som inhämtats innan de används för beslutsfattande som gäller arbetstagaren. Bestämmelser om den personuppgiftsansvariges skyldighet att till den registrerade lämna uppgifter samt om den registrerades rätt att få tillgång till uppgifter finns i kapitel III i dataskyddsförordningen.

Insamling av personuppgifter när någon anställs och under ett arbetsavtalsförhållande omfattas av samarbetsförfarandet enligt lagen om samarbete inom företag (334/2007), lagen om samarbete inom statens ämbetsverk och inrättningar (1233/2013) samt lagen om samarbete mellan kommunala arbetsgivare och arbetstagare (449/2007).

Betänkande AjUB 12/2018 rd

5 §

Behandling av uppgifter om hälsotillstånd

Arbetsgivaren ska förvara de uppgifter om en arbetstagares hälsotillstånd som arbetsgivaren förfogar över åtskilda från andra personuppgifter som arbetsgivaren har samlat in. Uppgifter om hälsotillstånd ska utplånas så snart det inte längre finns någon grund enligt 1 mom. för behandling av uppgifterna. Grunden för och behovet av behandlingen ska bedömas minst vart femte år.

16 §

Villkor för kameraövervakning

Arbetsgivaren får dock utan hinder av 1 mom. rikta kameraövervakning mot ett visst arbetsställe där arbetstagare arbetar, om observationen är nödvändig för att

3) säkerställa arbetstagarens intressen och rättigheter och kameraövervakningen sker på begäran av den arbetstagare som blir observerad.

22 §

Tillsyn

Arbetskyddsmyndigheterna övervakar, i enlighet med sin behörighet, tillsammans med dataombudsmannen att denna lag iakttas. Bestämmelser om dataombudsmannens uppgifter och behörighet finns i artiklarna 55—59 i dataskyddsförordningen och i 14 § i dataskyddslagen. Bestämmelser om arbetskyddsmyndigheternas uppgifter och behörighet finns i 2 och 3 kap. i lagen om tillsynen över arbetskyddet och om arbetskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

24 §

Straffbestämmelse

En arbetsgivare eller en företrädare för denna som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

- 1) bryter mot bestämmelserna i 9 § om upplysningsplikt,
- 2) i strid med 5 § 1 mom. behandlar uppgifter om arbetstagares hälsotillstånd,
- 3) i strid med 5 a § inhämtar eller använder en arbetssökandes eller en arbetstagares personkreditupplysningar,
- 4) i strid med 7 § tar emot eller i övrigt behandlar uppgifter i arbetstagarens intyg över narkotikatest,
- 5) i strid med 8 § kräver att arbetstagaren ska uppvisa ett intyg över narkotikatest eller i övrigt behandlar uppgifter i intyget,

Betänkande AjUB 12/2018 rd

6) i strid med 13 § 1 mom. testar en arbetstagare genom person- eller lämplighetsbedömningar utan dennas samtycke eller underlåter att se till att testmetoden är tillförlitlig, att testen utförs av sakkunniga eller att de uppgifter som fås genom testet är korrekta,

7) bryter mot bestämmelserna i 13 § 2 mom. om att arbetstagaren ska ges ett skriftligt utlåtande eller en utredning om innehållet i ett muntligt utlåtande,

8) i strid med 14 § anlitar annan än yrkesutbildad personal inom hälso- och sjukvården, annan än personal med behörig laboratorieutbildning eller andra än hälso- och sjukvårdstjänster,

9) i strid med 15 § kräver att en arbetstagare deltar i en genetisk undersökning eller inhämtar information om en genetisk undersökning som arbetstagaren genomgått,

10) i strid med 16 § genomför kameraövervakning,

11) bryter mot bestämmelserna i 17 § om öppenhet vid kameraövervakning,

12) i strid med 19 § hämtar eller i strid med 20 § öppnar ett meddelande som arbetstagaren mottagit eller skickat,

13) bryter mot bestämmelserna i 21 § 2 mom. om definierings- eller informationsskyldighet, eller

14) bryter mot bestämmelserna i 23 § om framläggning av denna lag, ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *brott mot lagen om integritetsskydd i arbetslivet* dömas till böter.

Bestämmelser om straff för dataskyddsbrott, dataintrång, olovlig observation, olovlig avlyssning, kränkning av kommunikationshemlighet, sekretessbrott och tjänstebrott finns i strafflagen (39/1889).

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av 10 § i lagen om kontroll av brottslig bakgrund hos personer som arbetar med barn

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om kontroll av brottslig bakgrund hos personer som arbetar med barn (504/2002) 10 § 3 mom. som följer:

Betänkande AjUB 12/2018 rd

10 §

Straffbestämmelser

Bestämmelser om straff för dataskyddsbrott finns i 38 kap. 9 § i strafflagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Utskottets förslag till uttalande

Riksdagen förutsätter att regeringen skyndsamt genom lagberedning på trepartsbasis utreder de eventuella ändringsbehoven i fråga om regleringen om utredning av en arbetstagares tillförlitlighet (4 § 1 mom.) i lagen om integritetsskydd i arbetslivet (759/2004) och strävar efter att hitta en lämplig balans mellan integritetsskyddet för arbetstagare och arbetsgivarnas behov av informationsbehandling. I beredningen ska beaktas dataombudsmannens tolkningspraxis, utvecklingen inom lagstiftningen och vid behov EU:s direktivförslag om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten.

Helsingfors 1.2.2019

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Tarja Filatov sd
vice ordförande Heli Järvinen gröna (delvis)
medlem Reijo Hongisto blå
medlem Anna Kontula vänst
medlem Jaana Laitinen-Pesola saml
medlem Rami Lehto saf
medlem Merja Mäkisalo-Ropponen sd
medlem Ilmari Nurminen sd
medlem Veronica Rehn-Kivi sv
medlem Juha Rehula cent
medlem Eero Reijonen cent
medlem Eero Suutari saml
medlem Martti Talja cent
medlem Matti Torvinen blå
medlem Juhana Vartiainen saml
medlem Eerikki Viljanen cent (delvis).

Betänkande AjUB 12/2018 rd

Sekreterare var

utskottsråd Marjaana Kinnunen.